

foretrak Regjeringens Udfast, idet der ikke var stillet Expropriation som en nødvendig Betingelse. For mig er det temmelig klart, at Clerne ikke juridice bør have noget Retskrav; man maa kunne fordrø af Cleren, at han indretter Forholdene paa sin Eiendom saaledes, at hans Eiendom ikke beskædiger anden Mand's Eiendom. Kan han ikke gjøre det, da maa Staten være fuldkommen berettiget til at foreskrive de Regler, som maa anses nødvendige for at tilvejebringe en saadan Sikkerhed for andre Eiendomme.

Da Ingen videre begjærede Ordet, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 35 Stemmer.

Endringsforslag indkrævedes til den næste Dags Aften.

Man gif derefter over til den næste Sag paa Dagsordenen, som var: 1ste Behandling af Forslag til Lov om Lønninger for de ved Kjøbenhavns Universitet, den polytechniske Læreanstalt, de lærde Skoler og Sorø Akademi samt det Kongelige Døvstummeinstitut og Skolelærerseminarierne ansatte Embeds- og Bestillingsmænd*).

Drejer: Det forekommer mig, at det vilde have været meget ønskeligt, hvis den høitærende Cultusminister i Lighed, med hvad der, saavidt jeg veed, fra Indenrigsministeriets Side er skeet, havde udsat nærværende Lov til en senere Tid og ialtsald ved en simpel midlertidig Lov afhjulpet de mulige Mangler ved de nærværende Lønningsforhold, deels forbi de nærværende Conjunctioner og den Udsgt, som de stille for Die, ere lidet gunstige for Behandlingen af Lønningspørgsmaal, og deels fordi det altsid er ønskeligt at kunne behandle flere Gageringslove samlede under Et. Efter det Punkt, hvortil Sagen imidlertid allerede er kommen, er der vel kun liben Udsgt til at faae den

trængt tilbage) og der kan derfor maaskee ikke være Andet for end at gaae videre med den. Mod det Princip som Lovforslaget hylder i det Hele taget, har jeg ikke noget Væsentligt at erindre; men i Enkelthederne er der Noget, som forekommer mig idetmindste aldeles uforklarligt, og jeg maa derfor tillade mig et Ønske at opholde mig derved. Ifølge §§ 8 og 9, sammenholdte med § 34, ville herefter af Universitetsqvæsturens Embedsmænd kun Dvæstøren og Bogholderen blive pensionsberettigede, medens nogle ogsaa særdeles vigtige Embeder under Dvæsturen ved Loven ville tabe Pensionsberettigelse, f. Ex. Kassereens og Kassecontroleurens. Hvis Lovforslaget var blevet staaende ved kun at tillægge Chefen — Dvæstøren — Pensionsberettigelse, og derimod at nægte hele det øvrige Personale saadan Berettigelse, saa kunde jeg finde, at der idetmindste var Princip deri uden Hensyn til hvad Mening man iøvrigt kunde have om dette Princip's Rigtighed; men i den Maade, hvorpaa det nu er stillet, kan jeg ikke see noget Princip, og jeg finder, at det ikke er rigtigt at optage en Enkelt blandt de Pensionsberettigede, men derimod fra Pensionsret udelukke et Par Andre eller flere — jeg holder mig til dem, jeg har nævnt — der vistnok maae erkjendes at være den nævnte Enkelte fideordnede, at have ligesaa vigtige og byrdefulde Poster som han og i ethvert Fald at have et fuldt saa stort Ansvar i materiel Henseende som den Nævnte. Jeg troer, at dette er et Forhold, der er fuld Tøle til at ønske forandret, og jeg skal derfor forbeholde mig inden næste Behandling nærmere at overveie, hvorvidt jeg maatte finde mig opfordret til at stille Forslag til en saadan Forandring. Iblandt Andre, som der maaskee ogsaa kunde være Spørgsmaal om ved denne Leilighed, er der den første Underbibliothekar. Dette skal jeg imidlertid blot her henpege til. Hvad selve Gageringsforholdet under Dvæsturen angaaer, da har det heller ikke været mig ganske klart, hvorfor enhver Gageforbedring for disse Embedsmænds Bedkommende er undladt, naaget den fordeelagtigere Maade, hvorpaa andre Embedsmænd i Lovforslaget ere behandlede; men fortiden og uden at have hørt yderligere Op

*) Lovforslaget findes i Anhang A. Sp. 1361—1370.